

Sygn. akt IV U 133/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2015r. w S.

odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2013 roku do 30 września 2016 roku.

Sygn. akt IV U 133/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dn. (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy R. G. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy i tym samym nie został spełniony jeden z warunków uzyskania prawa do renty określony w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dn. 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227).

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony R. G., który wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty od dn. 01.10.2013r. W uzasadnieniu odwołania skarżący podnosił, iż od 21 lat po doznanym wypadku komunikacyjnym jest częściowo niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS błędnie oceniła jego stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony R. G. ur. (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 19.12.1993r. do 30.09.2013r. (k. 229 a.r.). We wrześniu 2013r. złożył on wniosek do ZUS o przyznanie prawa do renty na dalszy

okres. Organ rentowy w toku postępowania orzeczniczego skierował go na badanie przez lekarza orzecznika, który nie stwierdził u niego niezdolności do pracy. Po złożonym sprzeciwie R. G. został przebadany przez komisję lekarską ZUS, która rozpoznała u niego: stan po złamaniu kości ramieniowej, ograniczenie sprawności kończyny górnej lewej z zachowaną sprawnością chwytu precyzyjnego i pełnego (k. 8 a.l.). W ocenie komisji schorzenie to nie upośledza funkcji organizmu, które uzasadniałyby orzeczenie niezdolności do pracy. Biorąc pod uwagę wykształcenie ubezpieczonego, tj. mechanik samochodowy, może on wykonywać pracę zarobkową z pewnymi ograniczeniami.

Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dn. 19.12.2013r. (k. 237 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy traumatologa (k. 11 a.s.). Biegły po przebadaniu wnioskodawcy oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia, zdiagnozował następujące schorzenia: stan po złamaniu otwartym kości ramiennej lewej, powikłanym stanem zapalnym po leczeniu operacyjnym, z ograniczeniem ruchomości stawu łokciowego i nadgarstkowego, niedowładem stawu łokciowego. W ocenie biegłego schorzenia te powodują dalszą częściową niezdolność do pracy na okres 3 lat. W uzasadnieniu opinii, biegły podnosił, że stwierdzona dysfunkcja lewej kończyny górnej uniemożliwia wykonywanie prac fizycznych, nawet niezbyt ciężkich, a także prac wymagających precyzyjnych ruchów. Dysfunkcja lewej kończyny górnej jest utrwalona i nie rokuje poprawy. Ponadto Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych psychiatry i psychologa (k. 19 a.s.). Biegli ci rozpoznali u opiniowanego: zespół zależności alkoholowej w okresie abstynencji, patologiczny hazard w wywiadzie. Schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy.

Do opinii biegłego lekarza ortopedy zastrzeżenia złożył pozwany ZUS (k. 25 i 27 a.s.). Organ rentowy zarzucił, iż opinia biegłego stoi w sprzeczności z opinią komisji lekarskiej ZUS. Ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe, a do zawodu mechanika samochodowego został jedynie przyuczony. Może wykonywać szereg prac na ogólnym rynku pracy z ograniczeniami wynikającymi z ograniczenia sprawności kończyny. Pozwany wnosił o powołanie innego biegłego ortopedy.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioski dowodowe strony pozwanej nie były uzasadnione. Podstawą zakwestionowania opinii było to, że pozostaje ona w sprzeczności z oceną komisji lekarskiej. Tego rodzaju argument nie mógł być uwzględniony. Biegły w sposób stanowczy stwierdził w swojej opinii, iż dysfunkcja kończyny lewej górnej została utrwalona, pomimo przebytych operacji i zabiegów rehabilitacyjnych. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia jak sugerowała opinia komisji lekarskiej ZUS. Nie można też podzielić argumentacji komisji lekarskiej, iż ubezpieczony mając wykształcenie podstawowe może wykonywać szereg prac. Nie wskazano jakie to miałyby być prace, które wymagają sprawności jednej kończyny górnej. Trudno sobie wyobrazić prace fizyczne, które można wykonywać przy użyciu jednej ręki. Dlatego też Sąd uznał opinię biegłego ortopedy za obiektywną i przekonywującą. Sąd przyjął, iż wnioskodawca jest w dalszym ciągu okresowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS na okres 3 lat.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.10.2013r. do 30.09.2016r.